

פר' וישב. תשע"ב
נא לשמור על קדושת הגליון !

"זְכָרוֹן מֵאִיר"

פניני-מוסר

[עפ"י שערי-תשובה - שער ראשון]

העיקר הרביעי: - הצער במעשה. הלב והעיניים הם הגורמים לחטאים, ולכן בזאת יכופר עוונם - כנגד מדת משובתם. לבב-החוטאים יתכפר עוונם במרירותם ואנחתם בשבר אשר הם שוברים אותו. ונאמר (תהלים נא) לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. ועוון העיניים יכופר בדמעות כמו שנאמר (תהילים קיט) "פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך".

[עפ"י ארחות-צדיקים - שער הגאווה]

אימרות חכמה. "מי שמעוניין להיות ב"מעמד" גבוה, יהיה שרוי תמיד בדאגה". - "מי שיוצר לעצמו "מעמד" של "בר-דעת", יחזיקוהו לשוטה". - "הגאווה תביאהו למעללים רעים, ולכן ישנאוהו הבריות ויתרחקו ממנו". - "כמו שנעימות-הצורה אור הגוף, כך נעימות-המידות אור הנפש". - "מלך אחד ישב על כסא מלכותו, ולפניו היו כסאות זה למעלה מזה, אמר להם המלך: איך ישבתם זה למעלה מזה ללא קבלת רשות? והשיב העליון: גודל ייחוס משפחתי הושיבני ממעל לרעי. ואמר השני: עליתי על אשר תחתי מפני רוב חכמתי. וענה השלישי: שפלות נפשי ודכאות לבי הושיבוני תחתיהם. והעלהו המלך וגידלו".

יבהיל את ליבו. בזמן שמדת הגאווה מתגברת עליו, צריך לחשוב דברים המבהילים את לבו: שבא מטפה סרוחה, וישוב לעפר ורימה, ויתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ויחשוב: כמה גאים שנתגאו ועברו מן העולם נשתכחו והיו כלא היו מעולם - ומה הועילה להם גאוותם?

פרשת השבוע

והבור רק אין בו מים. (ל"ז - כ"ד). ודרשו רז"ל (שבת דף כב.) מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו. יש לפרש על-דרך הרמז, הנה ידוע שמים הוא תורה וכמו שכתוב (ישעיה נ"ה - א) הוי כל צמא לכו למים ודרשו רז"ל על זה דקאי על התורה, וזהו "מים אין בו", פירוש, האדם שאין בו תורה "נחשים ועקרבים יש בו", פירוש, שאותו האדם עלול מאוד שיהיו בו כל המידות מגונות ונפסדות שדומים לנחשים ועקרבים, אבל התורה מכשרתו להיות צדיק וחסיד וכמו שאמרו באבות (פרק ו') ומכשרתו להיות צדיק וחסיד ישר ונאמן וכו'. (דברי אליהו).

[עפ"י "לקט שיחות מוסר" מאת מרן ראש הישיבה הג"ר אייזיק שר זצ"ל]

וישנאו אותו. אמרו חז"ל (מד"ר פד - יז) : "כשרצית, נתת בלבם לשנוא".
היתה זאת רק נטיה קלה של שנאה, אבל קנאה גוררת קנאה ושנאה גוררת שנאה עד להתנכלותם אליו להרגו,
וגם כשירדו למצרים לשבור אוכל היו בטוחים שנאבד בעבודתו, כי הוחלט בדעתם שכך ראוי לו [ולכן מכרוהו
לעבד].

ובזה היתה להם "בחירה", שלא להיגרר מגרעין שנאה שניטע בלבם למחשבה ודאית שאין עליה ערעור.
וכן עלינו להזהר בעצמנו שלא ניגרר ממחשבה והשקפה אודות מצבים מסוימים, מכח "מחשבה גוררת
מחשבה" לאהוב את מי שאין לאהוב ולשנוא את מי שאין לשנוא, כי בידינו לבקר את מחשבותינו ולעצור בעד
תהליך כזה.

[עפ"י "לקט שיחות מוסר" (ח"ב עמ' קל"ח והלאה) מאת מרן ראש הישיבה הג"ר אייזיק שר זצ"ל]

חנוכה

- א. יחודו של נס חנוכה, בא להורותנו שע"י מסירות-נפש (הן על שמירת המצוות, והן על שמירת קדושת-
המקדש), ה' יתברך לא יעזבנו ולא יטשנו וישרה שכינתו בתוכנו. - וע"י השראת השכינה יהא לבבנו שלם עמו
ללכת בכל דרכיו.
- ב. קדושת-המקדש בנויה ומושתתת לפי מידת יראת ה' הנמצאת בקרב ישראל המביאה לידי "מורא
מקדש". - מלבד מצות מורא מקדש, עצם המציאות של יראה מן המקדש מביאה את קדושת-המקדש.
- ג. נס פח השמן, הראה והוכיח שזכו להשראת השכינה, ואת חיבתם לפניו יתברך.
- ד. ומאידך, לא רק חטאים גורמים לשכינה שתסתלק מישראל ח"ו, אלא כל שאין ישראל מוסרים נפשים
על קדושת-המקדש ועבודת-המקדש, כבר יש בזה סיבה לסילוק השכינה, ואע"פ שעשו זאת כדי שיוכל לברוח
למקום שבו יוכלו לשמור את המצוות.
- ה. מעשי-החשמונאים היו הידור בקיום מסירות נפש על קדושת ה' [וכפי אשר ינהג בן אשר אוהב את אביו, ע"י מסילת-
ישרים פרק י"ח] כיון שבדרך הטבע לא היה בכוחם לנצח את היוונים, ולכן תיקנו חכמים בגדר ה"פרסומי ניסא"
דינים מיוחדים למהדרין ולמהדרין מן המהדרין.
- ו. אע"פ שלא זכו החשמונאים שתימשך מלכותם (ע"י רמב"ן פ"י ויחי מט-יז), אבל זכו ל"יד ושם" בבית ה'
ובמקום-מקדשו, [כמו חנניה מישאל ועזריה], זכר גבורת-רוחם לא מש מהדורות הבאים, ועולמם הנצחי קיים
לעד.

ביאורו של האור-זרוע [בשם רבן]

שנס פח השמן היה כיון שהיו עסוקים בחנוכת המזבח

כתב הרמ"א סי' תר"ע סעיף ב': ויש אומרים שיש קצת מצוה בריבוי הסעודות משום דבאותן הימים היה
חנוכת המזבח. וכו'. ובמשנ"ב סק"ז כתב, ר"ל בכ"ה בכסליו כדאיתא במדרש דמלאכת המשכן נגמר בכ"ה
בכסליו וכו', וגם שם בימי אנטיוכוס וכו' ועשו חנוכת הבית בשמונה ימים אלו בבית. (עכ"ל המשנ"ב).

ובדרכי-משה [השלם] כתב, וכתב מהר"א מפראג וז"ל אבל במרדכי הארוך כתב ובמגילת תענית אמרו שקבעו
י"ט משום חנוכת המזבח וכן כתב או"ז וכ"מ במדרש רבתי פרשת בהעלותך והכא אומר שקבעו משום הנס
וי"ל דמשום זה קבעוהו משתה ושמחה אבל להלל ולהודות קבעו משום נס וכ"מ מפירש"י עכ"ל. ואפשר

[שלזה] נהגו במשתה ושמחה, ומצאתי בהגהת מנהגים סעודת חנוכה רשות ולכן נוהגים לומר מזמורים ולהרבות בו שבחות כדי שיהיה כסעודת מצוה כן השיב מוהר"ם עכ"ל. (עכ"ל דרכ"מ).

ובאו"ז ריש הל' חנוכה סי' שכ"א כתב, [וכו'], והא דנעשה נס שהיה דולק שמונה ימים פירש מורי רבינו יהודה ברי' יצחק משום שהיו טרודים כל ז' ימים בבנין המזבח ובכלי שרת וכו' שהיו טרודין להכין ולטהר כלי שרת ולעשות המזבח ולא יכלו ליקח שמן אחר ולכך נעשה נס בפך שמן ונתקיים שמונה ימים ולפיכך נקרא חנוכה על שם חנוכת המזבח שנותר ובנאוהו, והיינו נמי דאמרי' במדרש למה נסמכה פרשת בהעלותך וכו'. עכ"ל.

לקט הלכות - חנוכה

- א. בחנוכה אומרים "על הניסים" בתפלה (בברכת "מודים"), וגם במוספין של שבת וראש-חודש, ובברכת-המזון (בברכת הארץ).
- ב. אם שכח לומר "על הניסים", יחזור ויאמר כל שעדיין לא אמר שם ה' של חתימת הברכה, ואם אמר שם ה' של חתימת הברכה שוב אינו אומר. (ולא יאמר "למדני חוקיך").
- ג. יש אומרים שאם לא אמר "על הניסים" במקומו, יאמרנו בסוף התפלה (קודם "יהיו לרצון") ובסוף ברכת-המזון (כשמגיע להרחמן. – וביום שחל בו ראש-חודש יקדים לומר "הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה וכו', ד"תדיר" קודם).
- ד. בברכת "מעין שלוש" אין אומרים "על הניסים".
- ה. בגמרא נאמר שאפשר לומר "על הניסים" בברכת-המזון, ובפוסקים מבואר שנוהגים לומר "על הניסים" בברכת-המזון. (וכתב הרמ"א סי' תרצ"ה סי' לענין סעודת פורים שנמשכה עד הלילה שנוהגים לומר "על הניסים". ועי' בי"ח סי' תרפ"ב).
- ו. בסעודה שמרבים בה בחנוכה, נוהגין לומר זמירות ושבחות, ואז הוי "סעודת מצוה". וכתב המהרש"ל: שכל שעושה כדי ליתן שבח למקום או כדי לפרסם הנס או כדי לפרסם המצוה, הוי "סעודת מצוה". עוד כתב המהרש"ל: ראוי שהשמחה תהא מעורבת ובלולה בשמחת תורה, ואל תבטל מקביעותך.
- ז. אין מתענים בימי החנוכה וכן ביום שלפניהם, ואין גוזרים תענית-ציבור ביום שלאחריהם. חתן אינו מתענה [ובכ"ח בכסלו הוא בפלוגתא].
- ח. אין מספידים בימי החנוכה, וחכם בפניו מספידים. - ויום שלפניהם ושלאחריהם מותר.

נר חנוכה

- ט. נשים חייבות בנר חנוכה, שאף הן היו באותו הנס. ואשה נשואה יוצאת ע"י בעלה (אשתו כגופו). - נשים אינן עושות מלאכה בזמן שהנרות דולקים למצותם.
- י. כדאי להתנות שהשמן והפתילות שיישארו לאחר שיעור המצוה לא יהיו מוקצים למצוותם.
- יא. אם כבה הנר בתוך חצי שעה, אין צריך לחזור ולהדליקו, [ולדעת הט"ז: אם כבה בערב-שבת, קודם שקיבל שבת, חייב לחזור ולהדליקו בלא ברכה], ומכל מקום ראוי להחמיר ולהדליקו (בלא ברכה), ובפרט בערב-שבת. (משנ"ב תרע"ג - כ"ז).
- יב. מותר להדליק מנר לנר, בנרות-חנוכה ובנרות-שבת, אבל על-ידי קיסם אסור. ונהגו בחנוכה לא להדליק מנר לנר, כיון שהנרות הנוספים הם הידור-מצוה - ועיקר המצוה נר אחד. (תרע"ד - א').
- יג. מי שאינו בביתו, יוצא ידי-חובה אם אחד מבני-ביתו [או שלוחו] מדליק בביתו. ונוהגים שיכול להדליק במקום שמתארח בו ולברך [ויכוון שלא לצאת בהדלקה שבבית], אבל טוב יותר לשמוע הברכות מאחר, או להדליק מוקדם יותר.
- יד. אם אין מדליקים בביתו, יקיים המצוה במקום שמתארח שם, ויוצא [מעיקר הדין] אם הוא שותף בנרו של בעל-הבית.
- טו. אם יש לאורח פתח נפרד [לחדר שישן בו] לרשות-הרבים, חייב להדליק שם מפני החשד. [ועיין ביאור-הלכה].
- טז. אם שני אנשים גרים בבית אחד, [ואין האחד אורח של השני], נחלקו הפוסקים אם יכולים לקיים המצוה יחד בנר משותף. - אם אוכל באקראי אצל חברו [אין לו דין "אכסנאי"], וחייב ללכת להדליק בביתו. (שו"ע ומשנ"ב סי' תרע"ז).

הערות וציונים - עניני חנוכה

- א. **מאי טעמא דרב הונא קסבר כבתה זקוק לה.** צ"ב מנליה לרבא שאין טעמו (של רב הונא) שמא יכבה הנר. ועיי לענין "נר שבת".
- ב. **מאי טעמא דרב הונא וכו' ומותר להשתמש לאורה.** קושית תוסי מנליה לרבא מה דעת רב הונא בשבת.
- ג. **שם.** האם כונת רש"י דוקא משום שמא יפשע, או דלמא דכל-שכן בשבת, עיי תרוה"ד, ועיי רבנו יהונתן.
- ד. **שם.** צ"ע מכאן על ריב"ן ופיה"מ שכתבו דהא דאין מדליקין אין זה משום "שמא יטה". (קושית פמ"ג ס"י רס"ד ותוסי רעק"א אות כ"ז, ועיי בית-הלוי). - ועיי ריטב"א דף כג: בשם ר"ח.
- ה. **שם.** עיי לשון הרי"ף הרא"ש והטור, ועיי גירסת הגר"א ברא"ש.
- ו. **למ"ד כבתה אין זקוק לה,** אמאי הוי השמן הותר מוקצה אפי' לאחר חנוכה. (עיי תוסי דף מד. ד"ה שבנר).
- ז. **קושית "אור זרוע"** איך שרי להדליק כשכבתה, הרי מוקצה למצותו. (מובא במוע"ז ח"ב ס"י קל"ו).
- ח. מנא לגמי דלרב כבתה אין זקוק לה, דילמא לא חייש שיפשע ולא יתקן. (ואולי מכאן פשיטא לתוסי דגם בשבת איתא להאי טעמא).
- ט. **"אסור להשתמש לאורה"**. הא גמי מפורשת דף כב. דאסור משום ביזוי מצוה, (ויעויין בשפ"א). (עיי שי הרז"ה, ועיי שי רמב"ן ובמלחמות, ועיי רא"ש ס"י ו', ועיי שי הר"ן).
- י. **שם.** הולך לאור הנר, שלא ייכשל. שעה"צ ס"י תרע"ג סק"א.
- יא. **שם.** תשמיש של מצוה, עיי ראש-יוסף. - אם יכול להשתמש לאחר חצי שעה, משני"ב ס"י תרע"ב סק"ח. - תשמיש מצוה לאחר חצי שעה, בה"ל ריש ס"י תרע"ג בסוף דבריו (ואם יש חילוק בין קבע לעראל). - גם בנר חנוכה של ביהכ"נ אסור להשתמש, משני"ב ס"י תרע"ג סק"ג.
- יב. **לדעת הרשב"א** דהטעם דאסור להשתמש לאורה משום דומיא דהמנורה בבית-המקדש, אמאי אין צריך להדליק בשמן-זית זך דומיא דהמנורה. (עיי מהר"ץ חיות). כהרשב"א כתבו רז"ה עיטור ור"ן.
- יג. **רשב"א שם.** האם כונתו שמקיים שתי מצוות בנר אחד. וצ"ע. - ואיך יברכו, ולהמברכים על נרות שבת לפני ההדלקה האם לא הוי הפסק.
- יד. **"עד שתכלה רגל מן השוק"**. יל"ע אם זהו שיעור זמן קבוע. עיי ריטב"א, ועיי שו"ע.
- טו. **לדעת תירוצא קמא (דף כא:)** דלא בעינן שיעורא איך נפרש דעת מ"ד כבתה זקוק לה, וודאי לא נחלקו בזה שאל"כ אין מקור להקל בע"ש, כיון דאם המחלוקת בשיעור הזמן לא מצינו עוד מחלוקת אם סגי בעצם מעשה-ההדלקה. (קושיא זו כתב האבנ"ז סו"ס תק"ד, ויתכן שנרמזת בט"ז עיי"ש, ועיי "כנסת אברהם" להגר"א פרבשטיין, ועיי כנסיי סלבודקה תשל"ג).
- **עוד העירו בזה** מהמדליק בקערה (המדליק הראשון).
- טז. **נר איש וביתו.** האם צריך כלי דוקא.
- יז. **כתב רבנו חננאל, כדאמרין להידור מצוה עד שליש.** עיי ח"י מרן רי"ז הלוי. - ועיי חילוק הלשונות בין רש"י (מהדרין אחר המצוה) להר"מ (מהדרין את המצוה).
- יח. **שם.** האם מברכים על נר של הידור.
- יט. **האם כהיום חייבים מצד המנהג** להיות "מוסיף והולך", ועיי עוד משני"ב ס"י תרע"א סק"ד וסק"ו.
- כ. קשה עיי"ד הט"ז והבה"ט שנוהגין כהרמב"ם, הרי להר"מ בעה"ב מדליק עבור כולם. (עיי גליא מסכת, מובא במוע"ז ח"ב ס"י קל"ג).
- כא. כתב בבה"ט (תרע"א - ג') שהספרדים נוהגים כהתוסי. וקשה ממש"כ הר"מ חנוכה פ"ד ה"ג מנהג פשוט בכל ערינו בספרד וכו'. (ועיי ר' ירוחם וריטב"א).
- כב. אם בני-הבית מכונים שלא לצאת בהדלקת בעה"ב, האם רק מקיימים מצוה או גם הידור עיי ריבוי המדליקים. (עיי מאמ"ר ס"י תרע"ז סק"ו, ובמוע"ז ח"ב ס"י קל"ג).
- כג. להשתמש לאור נר הידור, עיי משני"ב תרע"ג ז'.
כד. **"כנגד הימים היוצאין"**. מפרש בבה"ל ס"י תרע"א ס"ב ד"ה בלילה, שעיי זה ידעו מספר ימי הנס.
כה. **"אחד עשה כב"ש"**. עיי ריטב"א החדש, ובה"ל (ס"י תרע"א ס"ב, ד"ה וי"א) שכיון לדבריו.
כו. **"על פתח ביתו מבחוץ"**. עיי רש"י דף כב. ד"ה מצוה, ורש"י דף מה. ד"ה מקמי, שכתב "בטפח הסמוך לרה"ר". וצ"ע.
- כז. **כתב האור זרוע (ס"י שכ"ד),** "והאידינא דליכא סכנה לא ידענא מאי טעמא אין אנו מדליקין בחצירות". עכ"ל. אבל בעל העיטור כתב דכיון שנהגו נהגו. - ויעויין בקובץ "מוריה".
- כח. **"על פתח ביתו מבחוץ"**. אולי זוהי עיקר צורת המצוה, וא"כ יל"ע אם כדאי הדבר שבני-הבית מדליקין בחלונות (ובפשוטו אין יוצאין בהדלקת בעה"ב). (כמדוי' שדן בזה במוע"ז, וצע"ש).
- כט. **"על פתח ביתו מבחוץ"** עיי ריב"ש תשו' קי"א בטעם הדלקה בביהכ"נ.
- ל. האם "חדר מדרגות" נחשב חצר, ואולי הוי "חדר מדרגות" כמבוי. - ומה דין גינה שלפני הבית.
- לא. **"וצריך נר אחרת"**. - כיון שני"ח על שולחנו. ומנהג העולם בכל נר המודלק בתוך הבית (בה"ל ס"י תרע"א ס"ח). ועיי בעה"מ (דף ט. בדפי הרי"ף) בסוף דבריו, ועיי בה"ל ס"י תרע"א ס"ה, מיהו עיי שעה"צ ס"י תרע"ג סק"ז.
- לב. **"ודלא להתענות בהן"**. עבר והתענה, עיי משני"ב ס"י תרע"ג סק"א.

- לג. **טומאה הותרה בציבור**. ועי' פנ"י.
- לד. **"והדליקו ממנו שמונה ימים"**. קושית הבי"י. ועי' תוס' הרא"ש (וצ"ע).
- לה. **"ועשאו ימים טובים"**. רש"י ד"ה ה"ג. לא שאסורין במלאכה. מנהג הנשים וכו' בעוד שהנרות דולקים. (ועי' משנ"ב סי' תר"ע סק"ג).
- לו. **"בהלל והודאה"**. החילוק מפורים. (משנ"ב סי' תר"ע סק"ו).
- לז. **"בהלל והודאה"**. צ"ב אמאי לא נזכר "נר חנוכה". ואף ששמע שהברייתא היא מ"מגילת תענית" מ"מ הגמ' היא ששאלה "מאי חנוכה". [וכן קשה בנוסח "על הניסים"]. ואולי י"ל דהנר הוא פרסום לאחרים אבל מי שיודע מהנס דינו בהלל והודאה. ויותר קשה עפ"י דברי ר' יהונתן שיעקר הנס שבטלה הגזרה על המצוות.
- לח. **"ימים טובים"**. עי' רמ"א ומשנ"ב סי' תר"ע ס"ב שיש אומרים שיש קצת מצוה בריבוי הסעודות, כיון שבכ"ה בכסליו הי' חנוכת המזבח, ונוהגין לומר זמירות ושבחות ואז הוי סעודת מצוה בצירוף הטעם הנ"ל וכו'.
- לט. **"ימים טובים בהלל והודאה"**. עי' רש"י. מיהו עי' ר"מ חנוכה פ"ג ה"ג שכתב "שמחה והלל", ועי' עוד ר"מ תפלה פ"ב ה"י"ג (וכתב שם "מוסיפין" ועי'). ועי' תשו' הרשב"א תרצ"ט, יש"ש ב"ק פ"ז סי' ל"ז, וצריך לעי' בי"ח סי' תר"ע בשם מהר"ש מאוסטרליך.
- מ. **ר"מ חנוכה פ"ג ה"ד**. "או אשה". משמע שאינה חייבת בהלל.
- מא. **"למטה מי' טפחים"**. פלוגתת ראשונים אם הדחיה הוי דחויא בעלמא.
- מב. **"למטה מי' טפחים"**. ולכתחילה למעלה מג' טפחים, כדי שיהא ניכר שבעה"ב הניחו שם. (משנ"ב סי' תרע"א סק"ו).
- מג. **"למטה מי' טפחים"**. כשמדליקין בבית עי' משנ"ב תרע"א כ"ז.
- מד. **"למטה מי' טפחים"**. מנורה של ביהכ"נ גבוהה (משנ"ב תרע"א סוסקכ"ז).
- מה. **"וכי נר קדושה יש בו"**. עי' להלן ברש"י ד"ה התנה, שהזכיר (לגבי נוי סוכה) לשון "קדושה", ועי' הנוסח "הנרות הללו קודש הסי'".
- מו. **"אכסנאיי"**. עי' ר"מ חנוכה פ"ד ה"א "אינו צריך להדליק עליו" משמע שאפי' כאחד מבני-הבית אינו (עי' המשך לשון הר"מ), ואולי נפ"מ בנשתטה בזמן ההדלקה, והעירוני דכונתו שאינו כאכסנאי שצריך להשתתף.
- מז. **ר"מ חנוכה פ"ג ה"ה אע"פ שקריאת ההלל מצוה מדברי סופרים וכו'**. קשה אמאי לא כ"כ לעיל הלי' ד' והרי הגמ' איירי לענין נר חנוכה.
- מח. דקדוק בלשון הר"מ (ברכות פ"א ה"ג) בביאור תיבת "וציונו".
- מט. **דף כב. רש"י ד"ה בדלא תניא**, "מימרא דרב אסי". עי' במלחמות שהוא תלמידי דריו"ח. וצ"ל שלשון רש"י לאו דוקא.
- נ. **שמן איסורי-הנאה** כגון בשר בחלב, שערי-תשובה בשם שער-אפרים, ועי' הקדמה לים-התלמוד.

לע"י ר' דב"ר שניאור זלמן ז"ל נב"ע ב"ר משה דוד נב"ע ע"ה נב"ע ב"ר בנימין ע"ה נב"ע ט' כסלו תשי"ג וע"י מרת עדינה ב"ר בנימין ע"ה נב"ע ט' כסלו תשי"ג וע"י מרת ניטל ב"ר משה דוד נב"ע י"ב טבת תשי"א וע"י ר' אשר אלכסנדר ב"ר שלמה ישעיהו הלוי ז"ל נב"ע כ"י טבת תשי"ג וע"י ר' אלימלך ב"ר שלום ז"ל נב"ע כ"ו טבת תשי"ח וע"י ר' יהושע העשיל ב"ר ישעיהו הלוי ז"ל נב"ע ל' שבט תשי"ג וע"י ר' אברהם אהרן ב"ר אליעזר דוד ז"ל נב"ע ו' ניסן תשי"ט וע"י הג"ר אליעזר יעקב חיים בהג"ר ברוך יוסף נב"ע י"ד ניסן תשי"א וע"י ר' שמואל יצחק ב"ר אליעזר ז"ל נב"ע י"ח אייר תשי"ט וע"י מרת מרים (מליה) ב"ר יעקב הלוי ע"ה נב"ע י"א סיון תשי"א

* * *

נא להעתיק בתפילה ולערוך רחמי שמים, לרפואת הרב רפאל מיכאל בן רייץ, ולרפואת האברך רפאל שמואל בן יפה. נפני וישיבה הק' שיטתו קשה בהסתמך דרס"ם
 ולרפואת הרב יאיר בן זעלדע פייגע, ור' יצחק בן איטה ברייא
 לרפוי"ש בתושחי

e-mail _____

zichronmeir@shtaygen.co

יוצא לאור ע"י כולל "זכרון מאיר" – חניכי סלבודקה

מקום הלימוד: בית-המדרש סלבודקה – דרכי-אי"ש
 רח' האדמ"ר מנורה 16, זמרון-מאיר בני-ברק

טל: 050-4125547

כתובת למכתבים:

ת. ד. 557, בני-ברק 51104

Address for letters:

P. O. B. 557 Bnei Brak 51303 Israel

The bank's details for wire transfers

The first international bank of Israel Ltd.

Branch: pagi bnei-brak no: 188

Branch address: 42, chazon ish st.

Bnei-brak 51511

Swift code: firbilxxxx

Iban: il 4505218800000435120

Name: kollel zichron meir

כתובת שפוחת: בית יוסף קדימה, ת. ד. 722 קדימה 62920 (בתלמידי רח' מיימון 13), ע"ר 580447496

השיעור בכולל קדימה, יתקיים בס"ד ביום ראשון בשעה 5.00 אחה"צ

השיעור בהלכות שבת מתקיים בס"ד בביהמ"ד "דרכי אי"ש" במוצאי שבת קודש בשעה 9.00

הציבור מוזמן